

Univerzita Karlova v Praze
Ústav pro dějiny umění FFUK
Praha 2014

Martina Poliačková, Julius Koller a umelecký archív
Bakalářská práce

Oponentský posudek

Téma uměleckého archivu dnes stojí v centru zájmu, neboť souvisí s široce patrnou potřebou posledních dvou desetiletí oživit tradiční výtvarné discipliny vstupem do skutečnosti, která se přitom stává součástí uměleckého záměru. Specificky strukturovaný archív Julia Kollera je pozoruhodným mnohotvárným materiálem, který dává Martině Poliačkové prostor ke kladení celého spektra obecněji platných otázek. Autorka prokazuje velmi dobrý teoretický základ, který jí umožňuje uvažovat o archivu jako o hraničním fenoménu patřícím na jedné straně do rozšířeného pole výtvarného umění, ale i do problematiky sociologické a filozofické. Zabývá se jednotlivými interpretačními aspekty jak Kollerova archivu, tak dalších variant sebe-dokumentace, sebe-historizace a vytváření privátních vizuálních „paralelních institucí“ v dalších zemích východního bloku, a připomíná dnes už častěji zmiňované klíčové předstupy těchto aktivit ve Warburgově Atlasu Mnemosyné, v Malrauxově Imaginárním muzeu a v Atlasu Gerharda Richtera. Zmiňuje i Fillův archív a jednou větou i Jiřího Koláře a jeho Konfrontáže. Pokud už ale byl Kolář zmíněn, zasloužil by si trochu detailnější pozornost, už i proto, že počátkem padesátých let sbíral materiál pro projekt městského folkloru, že tedy – podobně jako jiní zmiňovaní autoři, byl přitahován mísením vysokého a nízkého.

Martina Poliačková se ve zvolené problematice velmi dobře orientuje, účelně také využívá kvalitní literaturu vztahující se jak k samotnému fenoménu archivu, tak k psychologickým, společenskopolitickým, historickým anebo umělecko-historickým souvislostem tématiky. Část věnovaná pojmu archivu a jeho specifické umělecké variantě spolu s analýzou Kollerova archivu je přitom jednoznačně základní částí práce. Čtvrtá a pátá kapitola vyznívá poněkud zkratkovitě, byť její zařazení má nepochybné oprávnění a přináší řadu zajímavých informací.

Jedinou skutečnou výtku mám vůči jazykové podobě práce, která by si zasloužila podstatnou revizi. Zatímco Martina Poliačková výborně formuluje, v textu je velké množství překlepů, chybějících slov atp. Jde ovšem o práci velmi dobrou a ráda ji doporučuji k obhajobě.

Doc.PhDr. Marie Klimešová Ph.D.

5. září 2014